

get, altsaa af de Folk, som ønske det fremmet. Jeg maatte maasse endnu nævne den Adresse, som indkom til Thinget i Fjor, og som blev henvist til Ministeren. Det ærede Medlem fra Stubbejøbing (N. S. Larsen) nævnde den og søgte deri en Begrundelse af, at han vilde stemme for dette Forslags Henviisning til et Udvalg. Jeg bestrider ganske, at denne Adresse har den Betydning, men jeg skal overlade til det ærede Medlem for Rjøge (Hørup), som først nævnde den Sag, at hvare det ærede Medlem fra Stubbejøbing paa denne Sag. Derimod vil jeg gjøre opmærksom paa, at der i denne Adresse stod til Slutning, at man annødede Regjeringen og Rigsdagen om at stride ind imod den uædelige Literatur. Jeg er ikke aldeles vis paa, om der ikke i denne Adresse hentyndedes netop til den Literatur, som dette Lovforslag ikke vil til Livs efter Sigende; jeg kunde tænke mig dette paa Grund af, at jeg ikke i Dieblirket indser, hvorledes de mange Underkriverere af Adressen skulde have noget omhelst Kjendskab til den Literatur, som den ærede Minister siger, at han vil til Livs. Det ærede Medlem har nævnt det store Antal Underkriverere under Adressen — det var over 150,000 Personer. Nu skal jeg sige det ærede Medlem, at jeg ikke lader mig synderlig imponere af dette høie Tal. Jeg tror, det gaar med Adresser saaledes, at det er mindre Indholdet af en Adresse, det kommer an paa, end det er Agitationens Bestaafenhed overfor en saadan Adresse og allermost maakke det Stikord, man benytter for at faae de Underkriverere under Adressen, som man trænger til. Ærede Medlemmer ville f. Ex. erindre, at vi have haft Adresser, som f. Ex. Forsvarsadressen, der ogsaa havde en stor Række Underkriverere, over 100,000, og jeg erindrer ikke, at det ærede Medlem fra Stubbejøbing tog mere Hensyn til den Adresse, end jeg f. Ex. gjorde; jeg erindrer ikke, at Oppositionen i dette Thing i og for sig paa Grund af de mange Underkriverere lod sig forlede til en anden Behandling af denne Sag, end den ellers vilde anse for formaalstjentlig. Det ligger i, at man kjender Stikordet, et saadant Stikord var „Forsvarsagen“ og et saadant Stikord var i 1877, da de mange Adresser indgik til Ministeriet i Anledning af den provisoriske Finantslov, „Kongemagtens Bevarelse“, og et saadant Stikord er ved denne Leilighed „Sædeligheden“. Det er jo klart, at naar man i al Almindelighed spørger en Mand: Vil Du bevare Sædeligheden, saa siger han Ja. Jeg ser ingen Grund til, at han skulde sige Nei. Jeg kan ikke lægge Vægt paa

denne Adresse. Vi have jo i Mar i dette Thing haft en Adresse, der berørte Hundene, og som havde over 70,000 Underkriverere. Nu veed jeg ikke, om det dog ikke er ret anseligt, at der er halvt saa mange Mennesker, der interessere sig for Hundene som for Sædeligheden. Jeg kan naturligvis ikke vide, om det muligvis skulde være de samme Mennesker, der interessere sig saa stærkt for Hundene, som for Sædeligheden. Det er paa Forhaand usandsynligt, da Hundene give Leilighed til adskillig Forsargelse; men derfor er det jo ikke afsjort, at man kan slutte fra det ene Punkt til det andet. Det laa i, at man ogsaa med Hensyn til Hundene kunde nævne et Stikord. Siger man blot til Folk: „Dyrebeskyttelse“, saa underkriver de Adressen, idet der optaarner sig Forestillinger om, at der er nogle onde Mennesker, der ville udrydde Hundene eller pine Hundene paa forsvaerlig eller usforvaerlig Maade, og i den Anledning underskrives Adressen. Altsaa med Hensyn til denne Sædelighedsadresse vil jeg paa Forhaand sige, at selve Underkriverernes Antal imponerer mig aldeles ikke, skjøndt jeg i og for sig ikke vil bestride, at der altid maa tages Hensyn dertil; naar vi faae en Adresse med mange Underkriverere, kan man gaa ud fra, at der er mange retfærdige Mennesker, der have underskrevet den; men min væsentligste Grund, hvorfor jeg ikke mener, at Adressen bør paaagtes saa særdeles, er netop det, der staar i den om Literaturen. Sagen er den, at naar den ærede Minister her kommer med dette Lovforslag, bliver den største Vankelelighed at finde, hvad det er, han vil anvende Lovforslaget imod. Vi hørte, at den ærede Minister jagde i al Almindelighed, at det navnlig var imod Smudslitteraturen og Udbredelsen af Smudsillustrationer, han vilde stride ind, men jeg kunde ikke i hans Foredrag eller i hans tidligere Udtalelser eller i Motiverne finde Exempler paa virkelig opreguede Tilfælde, som han trængte til en ny Lov imod. Men naar man vil have en ny Straffelov, synes det paa Forhaand ikke urimeligt, at man nævner, hvilke Forbrydelser der have fundet Sted, som ikke kunde straffes, den Række nye Forbrydelser, der ere opstaaede, og de Grunde, som der findes til i Dieblirket at stærpe Straffeloven. I Fjor forelagde den ærede Indenrigsminister en Lov om Svinedifteritis her i Folkethinget. Den ærede Minister nævnde i Motiverne til dette Lovforslag og i sine Udtalelser om Lovforslaget, at der fandtes en Sygdom blandt Svinene og særlig, at der rasede en epidemisk Sygdom blandt Svinene, og at man dels af Hensyn dertil